

Universiteit
Leiden

The Netherlands

Een fiscaal verdragsbeleid voor Curaçao: een onderzoek naar een instrumentarium voor het ontwikkelen van een fiscaal verdragsbeleid voor Curaçao

Rekwest, G.D.

Citation

Rekwest, G. D. (2022, September 28). *Een fiscaal verdragsbeleid voor Curaçao: een onderzoek naar een instrumentarium voor het ontwikkelen van een fiscaal verdragsbeleid voor Curaçao*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3464675>

Version: Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3464675>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

DEEL I - CURAÇAO IN STAATSRECHTELIJKE, UNIERECHTELIJKE,
ECONOMISCHE EN FISCALE CONTEXT

INLEIDING DEEL I

In dit deel worden de staatsrechtelijke, de Unierechtelijke, de economische en de fiscaalrechtelijke posities van Curaçao, mede in historisch perspectief in kaart gebracht. Het vormt de basis om in deel III te komen tot beantwoording van de vraag hoe Curaçao naar een fiscaal verdragsbeleid kan waarbij rekening wordt gehouden met haar staatsrechtelijke, Unierechtelijke, economische en fiscaalrechtelijke positie.

Eerst behandel ik in hoofdstuk 2 de wijze waarop de onderlinge verhoudingen tussen de landen van het Koninkrijk in het Statuut is geregeld.

In hoofdstuk 3 zal ik ingaan op de relatie die Curaçao met de EU heeft. De vraag die ik in dit kader bespreek is wat de huidige Unierechtelijke status van Curaçao is (paragraaf 3.3) en wat de gevolgen zijn van een UPG overgang (paragraaf 3.4). De reden om dit te doen is om in deel III te kunnen onderzoeken of een statuswijziging in UPG van toegevoegde waarde is voor het (sneller) kunnen opbouwen van een belastingverdragennetwerk (paragraaf 8.6).

De economische ontwikkeling van Curaçao zal in hoofdstuk 4, mede in historisch perspectief, wordt geschetst zodat duidelijk wordt hoe de specifieke karakteristieken van Curaçao invloed hebben (gehad) op de economie en de keuzes die Curaçao (heeft ge-)maakt om de economische ontwikkeling te stimuleren. Om de economie van Curaçao in een bredere Caribische context te plaatsen maak ik in paragraaf 4.3.3 een benchmark van de economie van drie Caribische jurisdicties – Barbados, Jamaica en Trinidad & Tobago. De reden voor

deze keuze is ten eerste omdat deze drie CARICOM¹-landen in tegenstelling tot (Curaçao en) de overige CARICOM-landen een aanzienlijk belastingverdragen-netwerk hebben en ten tweede omdat deze drie landen op enig moment evenals Curaçao op de zwarte lijsten van de OESO/EU hebben gestaan en daardoor als tax haven werden beschouwd.

In hoofdstuk 5 ga ik in op het fiscaal aantrekkelijke investeringsklimaat dat Curaçao al decennialang kent (paragraaf 5.3). Daarbij behandel ik het ontstaan, de groei en de neergang van de offshore-sector (wereldwijd) en meer in het bijzonder de status van tax haven (paragraaf 5.2). In paragraaf 5.4 volgt een bespreking van de wereldwijde strijd die de OESO en de EU voeren tegen schadelijke belastingconcurrentie. In paragraaf 5.5 behandel ik de belastingherzieningen die Curaçao in 2018 en 2019 heeft ingevoerd om een plaatsing op de zwarte lijst van de OESO/EU te voorkomen. Ik sluit hoofdstuk 5 af met een conclusie.

In deel I worden de volgende vier deelvragen beantwoord:

1. Hoe hebben de staatsrechtelijke verhoudingen binnen het Koninkrijk der Nederlanden zich ontwikkeld?
2. Wat is de Unierechtelijke status van Curaçao?
3. Hoe heeft de economie van Curaçao zich ontwikkeld?
4. Hoe heeft de internationale fiscale status van Curaçao zich ontwikkeld?

1 Caribbean Community and Common Market; CARICOM is in 1973 opgericht door een aantal landen in het Caribische gebied met als doel de verwezenlijking van een gemeenschappelijke markt om economische integratie te bevorderen. Verdrag tot oprichting van de Caribische Gemeenschap opgemaakt te Chaguarama op 4 juli 1973, inwerkingtreding 1 augustus 1973, UNTS nr. 13489. CARICOM heeft 15 leden (Antigua en Barbuda, Bahama's, Barbados, Belize, Dominica, Grenada, Guyana, Haïti, Jamaica, Montserrat, Saint Kitts en Nevis, Saint Lucia, Saint Vincent en de Grenadines, Suriname, Trinidad en Tobago), vijf geassocieerde leden (Anguilla, Bermuda, Britse Maagdeneilanden, Kaaimaneilanden en Turks- en Caicoseilanden) en acht waarnemers (Aruba, Columbia, Curaçao, Dominicaanse Republiek, Mexico, Sint Maarten, Puerto Rico en Venezuela). Aruba, Sint Maarten en Curaçao hebben verzocht om een 'associate membership', echter de procedure loopt nog (2021).